

Dokument nr. 15:11.

(1997-98)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar.

Spørsmål nr. 90 - 99.

20. - 24. februar 1998.

Innhold

Spørsmål	Side
90. Fra stortingsrepresentant Sigrun Eng, vedr. videreføring av midler til E 134/Rv 11 i Buskerud, besvart av samferdselsministeren	3
91. Fra stortingsrepresentant Siri Frost Sterri, vedr. Tomi A/S Skole- og Kompetansesenter, besvart av kirke-, utdannings- og forskningsministeren	4
92. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. asylmottak, besvart av kommunal- og regionalministeren	4
93. Fra stortingsrepresentant Ågot Valle, vedr. kutt og fordeling av midler på kap. 846, post 70 i statsbudsjett, besvart av barne- og familieministeren ..	5
94. Fra stortingsrepresentant Jon Olav Alstad, vedr. likestillingsloven og særbehandling av menn, besvart av barne- og familieministeren	7
95. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. samferdselsplanene og rulleringen av disse i år 2001, besvart av samferdselsministeren	8
96. Fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen, vedr. etablering og videreutvikling av Karlsvika naturskole, besvart av kulturministeren	8
97. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. representasjon av nye diagnosegrupper i styringsgruppen ved Sunnaas sykehus, besvart av sosialministeren	9
98. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. bistand til departementet i arbeidet med den framtidige organisering av det regionale helsesamarbeidet, besvart av helseministeren	9
99. Fra stortingsrepresentant Hallgeir H. Langeland, vedr. den framtidig drift av Norgesmøllene DA i Stavanger, besvart av landbruksministeren	10

Dokument nr. 15:11.

(1997-98)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar.

Spørsmål nr. 90.

Innlevert 20. februar 1998 av stortingsrepresentant Sigrun Eng.

Besvart 27. februar 1998 av samferdselsminister Odd Einar Dørum.

Spørsmål:

«Jeg viser til oppslag i avisene Framtiden og Lågendalsposten torsdag 19. februar 1998.

Her refereres det til en flertallsmerknad i Budsjett-innst. S. nr. 13 (97-98) hvor det heter:

Komiteens flertall mener de avsatte midler til E 134/Rv 11 (Torespæren - Hegstad), inklusive de midlene som i St. prp. nr. 1 (97-98) til midlertidig nedføring til Hegstad, bør nyttes til videreføring av ny trasé i samsvar med planene.

I dag har videreføringen av den nye traseen stoppet opp. Veisjefen i Buskerud har ikke fått ny start kommando for videre arbeid på traseen og komiteens flertalls merknad er dermed ikke ivaretatt. Det er av viktig prinsipiell betydning hvor langt tidsrommet er mellom at vedtak blir fattet og til et samferdselsprosjekt blir igangsatt.

Vil Samferdselsministeren ta initiativ i denne saken og gi Veisjefen i Buskerud start kommando på dette arbeidet?»

Svar:

Ved behandling av kommunedelplan for videreføring av E134 mot Kongsberg gikk Øvre Eiker kommune inn for å kutte nedføringen fra ny E134 Torespæren-Hegstad til eksisterende E134 ved Hegstad - i alle fall som en varig løsning. Reguleringsplanen for nedføringen ble opphevet i oktober 1996, noe som ble begrunnet med miljømessige konsekvenser. Dette innebærer at det må foreligge nytt reguleringsplanvedtak dersom den midlertidige nedføringen skal bygges.

Innenfor de forutsatte rammene i St meld nr 37 (1996-97) Norsk veg- og vegtrafikkplan 1998-2007 er det ikke rom for å prioritere ny veg mellom Hegstad og Damåsen i første fireårsperiode. Denne strekningen er planlagt bygget i siste del av vegplanperioden (dvs. 2002-2007). Dette er videre innarbeidet i handlingsprogrammet. Vegdirektoratet gikk i mars 1997 inn for at arbeidet med reguleringsplan for midlertidig nedføring skulle starte opp igjen.

I forbindelse med Stortingets behandling av budsjettet for 1998 mente flertallet i Samferdselskomiteen at de avsatte midlene fra E134 Torespæren-Hegstad, inklusive midlene til midlertidig nedføring ved Hegstad, bør nyttes til videreføring av traseen i samsvar med planene. Komiteens forslag førte til at vegkontoret stanset arbeidet med reguleringsplanen for den midlertidige nedføringen ved Hegstad.

Reguleringsplanen for prosjektet E134 Hegstad-Damåsen ble godkjent i november 1997. Parsellen er 9 km lang, og er kostnadsberegnet til 190 mill kr. Tverrforbindelsen til Darbu og etterbrukstiltak (opprustning av eksisterende veg) ligger ikke inne i dette kostnadsoverslaget.

Restbehovet for å slutføre parsellen Torespæren-Hegstad inkludert midlertidig nedføring til Hegstad, er beregnet til om lag 39 mill. kr. Å bygge den midlertidige nedføringen til eksisterende E134 er kostnadsberegnet til 15 mill. kr. Av de midlene som er bevilget til prosjektet er det pr. i dag ca. 30 mill. kr som ikke er benyttet.

Vegdirektoratet arbeider for tiden med en redegjørelse om saken, og jeg ønsker å avvente resultatet av dette arbeidet før jeg tar stilling til videre framdrift.

Spørsmål nr. 91.

Innlevert 20. februar 1998 av stortingsrepresentant **Siri Frost Sterri**.

Besvart 27. februar 1998 av kirke-, utdannings- og forskningsminister **Jon Lilletun**.

Spørsmål:

«I brev av 3. april 1997 har Tomi A/S Skole- og Kompetansesenter i Trondheim søkt Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet om adgang til utdanningsstøtte i Statens Lånekasse for elever som tar ettårig påbygningsår innen reiselivsfag til tidligere godkjent ettårig utdanning innen reiselivsfag ved skolen. Når vil departementets avgjørelse på søknaden foreligge?»

Begrunnelse:

Tidligere elever og ulike bedrifter har overfor skolen uttrykt ønske om et ettårig påbygningsår til dette ettertraktede studiet som skolen er alene om å tilby i regionen. På denne bakgrunn har skolen utviklet et ettårig påbygningsår i nært samarbeid med aktuelle

bransjeorganisasjoner. I påbygningsåret er bl.a. vektlagt utvidet opplæring innen IT-fag, språkopplæring, jus for reiselivsvirksomhet og bransjerettet fordypning med innlagte ekskursjoner og en større øvingsoppgave.

Det er uttrykt sterk interesse for et slikt påbygningsår, og skolen ønsker å kunne tilby utdanningen så snart som mulig. Helt avgjørende for å kunne komme i gang, er imidlertid at elevene får adgang til å søke utdanningsstøtte i Statens Lånekasse.

Svar:

Søknaden fra Tomi A/S om støtterett i Statens lånekasse for utdanning for elever som tar ett-årig påbygningsår innen reiselivsfag, reiser vanskelige spørsmål som det har tatt tid å utrede. Departementet tar sikte på å gi skolen svar innen kort tid.

Spørsmål nr. 92.

Innlevert 23. februar 1998 av stortingsrepresentant **Karin Andersen**.

Besvart 27. februar 1998 av kommunal- og regionalminister **Ragnhild Queseth Haarstad**.

Spørsmål:

«Flere steder rundt om i landet blir det etablert nye, midlertidige asylmottak. Privatpersoner med kommersielle interesser, stiller husvære til disposisjon og noen steder står de også for drifta. Uansett om asyl blir innvilget eller ikke, er det viktig for asylsøkerne og deres evne til å takle situasjonen at mottaket og oppfølgingen er god og basert på kunnskap og kompetanse. Hvem har ansvaret for kontroll og kvalitet på disse mottakene og hva slags samarbeid er det med kommunale flyktningkontorer?»

Svar:

I forbindelse med at det den siste tiden har kommet et økende antall asylsøkere til Norge, har det for første gang på flere år vært nødvendig å øke kapasiteten i det statlige mottaksapparatet for asylsøkere og flyktninger. Med et antall på 330 nye asylsøkere som i uke 7, innebærer det behov for å etablere tre mottak i uken. Det er Utlendingsdirektoratet som har ansvaret for mottaksapparatet, herunder opp- og nedjustering av kapasiteten (jf. omtalen av dette på

s. 36 og s. 39 i St. prp. nr. 1 (1997-98) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet).

Når det skal opprettes nye mottak, inngår Utlendingsdirektoratet avtale om etablering og drift av mottaket med aktuelle driftsoperatører. Mottakene drives enten av vertskommunen, frivillige organisasjoner som Norges Røde Kors, Norsk Folkehjelp og FORUT, eller private næringsdrivende. Per i dag er 10 av mottakene kommunale, 6 drives av frivillige organisasjoner, mens 24 drives av private næringsdrivende. Utlendingsdirektoratet har gode erfaringer med alle disse løsningene. I perioder som den vi nå er inne i, der det oppstår behov for umiddelbar økning av kapasiteten, har det vist seg at frivillige organisasjoner og private næringsdrivende ofte er raskere enn det offentlige med hensyn til å finne frem til egnede lokaliteter og å etablere nye driftsorganisasjoner. Utlendingsdirektoratet er derfor avhengig av et godt samspill og samarbeid med disse for å kunne håndtere situasjonen på en hensiktsmessig måte.

Når det gjelder spørsmål knyttet til oppfølging, kontroll og kvaliteten på mottaksdriften, reguleres dette i første rekke av driftsreglementet for de stat-

lige mottakene (vedlegg 1) og pengereglementet (vedlegg 2). Driftsreglementet gir en samlet oversikt over alle krav som stilles til driftsoperatøren og til mottaksdriften. Hensikten med reglementet er å sikre at alle driftsoperatører gir et likeverdig tilbud til beboerne i mottak. Pengereglementet regulerer de økonomiske ytelsene til hver enkelt beboer.

Andre sentrale styringsverktøy for mottaksdriften fremgår av følgende liste:

- Tilbudsbrevet (den første formelle kontakten mellom Utlendingsdirektoratet og driftsoperatøren)
- Drifts- og leieavtalen (et juridisk dokument som forplikter både direktoratet og driftsoperatøren til å etterleve de dokumentene avtalen viser til)
- Brev om vertskommunekompensasjon (brevet oversendes til de kommunene som ikke selv er driftsoperatør og klargjør kommunenes ansvar i forhold til beboerne i mottaket i henhold til gjeldende lovverk og regler)
- Mottakenes årsplan og årsrapport (grunnlagsdokumenter for Utlendingsdirektoratets tilsynsbesøk ved mottakene)
- Økonomiinstruksen (fastsetter regler for driftsoperatørens forvaltning av de midler som overføres til driften av mottaket, herunder krav om at det utarbeides driftsbudsjett og årsregnskap)
- Melde- og ansvarsrutiner for barn i statlig mottak (rundskriv som gir en samlet oversikt over det ansvaret mottakene har for barn samt hvilke instanser mottakene skal samarbeide med når bar-

na har behov for annen type oppfølging eller hjelp)

- Programveiledere (en veileder om aktivitetstilbudet til beboerne, m.m.)

Som det fremgår av denne listen, stilles det forholdsvis omfattende krav til alle driftsoperatører og driftsorganisasjoner i forbindelse med mottaksdriften. Driftsreglementet stiller krav om at mottakene etablerer et godt og hensiktsmessig samarbeid med aktuelle etater og instanser i vertskommunen (skolen, helsetjenesten, barnevernet, etc.). I samarbeid med driftsoperatørene har Utlendingsdirektoratet ansvaret for at det gis et opplæringstilbud til de ansatte i mottakene. Det stilles også krav om at det skal være ansatt en person med barnefaglig kompetanse i alle mottak.

De siste årene har det pågått et utviklingsarbeid der formålet er å legge til rette for størst mulig grad av beboermedvirkning i mottakene. De nye mottakene må imidlertid gis noe tid til å finne gode løsninger på dette.

På det meste, i april 1994, bestod det statlige mottaksapparatet av til sammen 147 ulike mottak. Mange av de mottakene som nå etableres, var blant de beste mottakene forrige gang det var behov for en rask oppbygging av kapasiteten. Ettersom det er Utlendingsdirektoratet som inngår avtalene med driftsoperatørene, er det også direktoratet som har ansvaret for all oppfølging, kvalitetssikring og løpende kontroll av mottaksapparatet. Jeg har full tillit til at direktoratet ivaretar denne oppgaven på en god måte.

Spørsmål nr. 93.

Innlevert 23. februar 1998 av stortingsrepresentant Ågot Valle.

Besvart 2. mars 1998 av barne- og familieminister Valgerd Svarstad Haugland.

Spørsmål:

«I forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 1998 ble kap. 846 kuttet med 3 mill. kroner til kr. 13.090.000. Det er i denne forbindelse interessant å se på hvor kutt har blitt foretatt i forhold til fordelingen av kapittelets post 70 i 1997 og 1998. Kan barne- og familieministeren gi en oversikt over fordelingen av tildelinger under post 70 i 1997 og 1998, samt kriteriene for tildeling som ble gitt i de to nevnte år?»

Svar:

Kap. 846 post 70 dekker et vidt spekter av tiltak innenfor det familie- og likestillingspolitiske området - forskning og utviklingsarbeid, informasjons- og

opplysningsvirksomhet, støtte til organisasjoner (prosjektstøtte og driftsstøtte) mv. Bevilgningsreduksjonen på vel 3 mill. kroner innebærer bl.a. at støtten til organisasjoner ikke kan videreføres i samme omfang som i 1997 og at det også på andre områder må foretas en streng prioritering i bruken av midlene, jf. omtale i St.prp. nr. 1 (1997-1998).

1. Oversikt over reduksjoner i forhold til 1997

Ved disponeringen av bevilgningen for 1998 er det foretatt reduksjoner på de aller fleste mulige aktivitetsområder som bevilgningen omfatter, jf. følgende oversikt der et redusert beløp i 1998 framkommer som minus, og høyere beløp som pluss. I tillegg til å tilstrebe en jevn fordeling, er det tatt hensyn til bindinger som ligger i enkelte tiltak.

Forskning: - 20,3 pst.

- Reduksjon i departementets støtte til forskning og evaluering ved at utgifter til noen prosjekter er fordelt over flere år enn tidligere forutsatt

Utviklingstiltak: + 58,6 pst.

- Økning i departementets støtte til noen få utviklingstiltak (bundne utgifter) og igangsetting av noen nye tiltak. For noen få tiltak er støtten redusert med 20 pst. i forhold til 1997

Opplysningsvirksomhet (ekstern): - 26,1 pst.

- Under dette området dekkes bl.a. tilskudd til likestillingspolitisk opplysningsarbeid og tilskudd til norske kvinneorganisasjoners internasjonale arbeid. Samlet har bevilgningsnivået de siste årene ligget på kr. 800 000. Dette er redusert med 20 pst. i forhold til 1997. Videre gis det støtte til enkelttiltak (prosjekter/informasjon) på familie- og likestillingsområdet.

Opplysningsvirksomhet (intern): - 30,7 pst.

- Reduksjon i departementets egenaktivitet - seminarer, konferanser, informasjonsmaterieil, statistikk mv på familie- og likestillingsområdet

Driftsstøtte organisasjoner/institusjoner: - 19,9 pst.

- Under dette området dekkes støtte til Aleneforeldreforeningen (AFFO), Foreningen 2 Foreldre (F2F), Ensliges Landsforbund (EL), Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring (LLH) og de fire kvinneorganisasjonene; Kvinnefronten, Norsk Kvinneforbund, Norges Kvinne- og Familieforbund og Norsk Kvinnesaksforening.

Tilskudd andre tiltak/diverse: + 65,7 pst.

- Økning i utgiftene er i hovedsak knyttet til EU's 4. handlingsprogram for likestilling hvor det er forpliktende avtaler - disse utgiftene varierer noe fra år til år

2. Kriterier for organisasjonsstøtten

Tilskudd til enkelttiltak på familie- og likestillingsområdet:

- Årlige tilskuddsmidler til likestillingspolitisk opplysningsarbeid og norske kvinneorganisasjoners internasjonale arbeid blir kunngjort. Kunngjøringen inneholder formålet med tilskuddsordningen, type tiltak som kan få støtte, målgruppe, krav til søknadens innhold, søknadsfrist mv., jf. vedlagte kunngjøringstekst for 1997. Innkomne søknader vurderes ihht. til disse kriteriene.
- Erfaringsmessig kommer det inn søknader fra organisasjoner på familie- og likestillingsområdet om støtte til konkrete enkelttiltak. Midler til slike tiltak er ikke etablert som en egen tilskuddsordning og kunngjøres ikke. Departementet har likevel sett det som verdifullt å kunne støtte noen få

slike enkelttiltak i den grad formålet med tiltaket faller innenfor målsettingen med bevilgningen og tiltaket ellers vurderes som støtteberettiget. Årlig støtte til slike enkelttiltak er svært begrenset. Hvilke organisasjoner/institusjoner som søker varierer fra år til år. Også familiepolitiske organisasjoner som får driftsstøtte kan gis støtte til enkelttiltak.

Driftsstøtte til fire kvinneorganisasjoner:

- Driftsstøtten til kvinne(saks)organisasjonene ble etablert i 1981 som oppfølging av St.prp. nr. 122 for 1980-81 Om handlingsplan for likestilling mellom kjønnene. Nominelt har den årlige driftsstøtten ikke endret seg vesentlig - fra kr. 20 000 i 1981 til kr. 25 000 i 1997. Driftsstøtten er en form for grunnstøtte, og det stilles ingen konkrete aktivitetskrav. Kriteriet for å motta støtte er at organisasjonen faller innenfor målgruppen (arbeider for likestilling) og at den er landsdekkende.

Driftsstøtte til de familiepolitiske organisasjonene:

- Driftsstøtten til de fire familiepolitiske organisasjonene har en rent historisk begrunnelse. I forbindelse med at alle barne-, ungdoms- og familiesakker ble samlet i BFD i 1990, ble ansvaret for driftstilskuddet til LLH, AFFO og EL overført fra SHD til BFD. I årene som har fulgt har ordningen blitt videreført og utvidet med ytterligere en organisasjon i 1996 (F2F). Samlet støttebeløp i de siste årene har vært 1 360 000 kroner. Driftsstøtten har karakter av grunnstøtte. Formålet med støtten er å bidra til aktivitet, debatt, opplysningsvirksomhet og holdningsendringer på det familiepolitiske området.

Det finnes ingen klare kriterier for hvem som skal tildeles støtte og hvor stor andel av potten hver enkelt organisasjon er berettiget til. Da F2F kom inn under ordningen, ble støtten til de øvrige tre organisasjonene redusert tilsvarende.

Som omtalt i St.prp. nr. 1 (1997-98) vurderer departementet støtten med sikte på klarere fordelingskriterier. I proposisjonen drøftes også to alternativer for omlegging av støtten; 1) Tildeling av støtte etter medlemstall og 2) Gradvis nedtrapping av dagens ordning med driftsstøtte, parallelt med en gradvis økning av støtten til enkelttiltak og prosjekter i organisasjonenes regi. Stortinget tok dette til etterretning. Departementet har foreløpig ikke tatt stilling til hvilke kriterier som skal legges til grunn, og vil som forutsatt komme tilbake til Stortinget med et konkret forslag.

Å nytte betalende medlemmer som kriterium ville f.eks. innebære en betydelig omfordeling mellom organisasjonene i forhold til dagens tilskuddsnivå. Dette kan illustreres ved følgende oversikt

	Medlemmer	Tilskudd 1997	Støtte pr. medlem 1997	Beregnet støtte etter medlemstall
EL	4 961	150 000	30	595 320
AFFO	3 500	535 000	153	420 000
LLH	1 844	525 000	285	221 280
F2F	1 027	150 000	146	123 240
Totalt	11 332	1 360 000	120	1 359 840

Gjennomsnittlig støtte per medlem for alle organisasjonene sett under ett utgjorde i 1997 kr. 120,-. Det er videre forutsatt at alle medlemmer er betalende.

Når det gjelder kriterier for bruk av resten av kap. 846, post 70, vises det til de årlige budsjetttekster.

Spørsmål nr. 94.

Innlevert 23. februar 1998 av stortingsrepresentant Jon Olav Alstad.

Besvart 3. mars 1998 av barne- og familieminister Valgerd Svarstad Haugland.

Spørsmål:

«Likestillingsombudet har nylig behandlet to klager som begge dreier seg om særbehandling av menn. Ifølge ombudet er særbehandling av menn ikke tillatt etter dagens likestillingslov, selv om loven i 1995 ble gitt ett tillegg som tillater dette i visse tilfeller. Årsaken er at det ikke er gitt forskrifter om dette. Når kommer nye forskrifter til likestillingsloven som tillater positiv særbehandling av menn i visse tilfeller?»

Svar:

Heimelen til å gje forskrifter om særbehandling av menn i samband med undervising og omsorg for born, jf likestillingslova § 3, 4 ledd, er enno ikkje nytta, sjølv om forskriftsheimelen vart vedteke av Stortinget allereie i juni 1995. Grunnen er i hovudsak tolking av forpliktingar i EØS-avtalen.

EØS-avtalen omfattar EU sitt rådsdirektiv 76/207EØF, direktivet om likebehandling. Direktivet slår fast prinsippet om likebehandling mellom kjønna, og at ingen skal bli utsett for direkte eller indirekte forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn. Tiltak som gjer forskjell, men som tar sikte på å fremme like moglegheiter, og då særleg tiltak for å fremme kvinner sine moglegheiter, er likevel tillate, jf artikkel 2 nr 4 i direktivet.

I oktober 1995 kom EF-domstolen si avgjerd i den såkalla «Kalanke-saken». Ein tysk domstol hadde bede EF-domstolen nytte direktivet på eit regelverk til ein tysk delstat. Regelverket i den tyske delstaten ga søkarar frå det underrepresenterte kjønn ein absolutt og ubetinga førerrett til ein stilling under føresetnad at vedkommande var like godt kvalifisert

eller tilnærma like godt kvalifisert som søkarar frå det overrepresenterte kjønn. EF-domstolen konkluderte med at regelverket var i strid med direktivet. I premissane uttalar domstolen at unntaksregelen i artikkel 2 nr 4 ikkje gjeld for tiltak som tek sikte på å nå eit bestemt resultat (til dømes positiv særbehandling), men berre for tiltak som fremmar like moglegheiter. Dommar frå EF-domstolen etter tilslutning til EØS-avtalen er ikkje direkte bindande for Noreg, men dei vil vere retningsgivande for EFTA-domstolen i tilsvarende saker, jf omsynet til ein sams rettsutvikling i EØS-området.

I starten av 1996 fremma ein annan tysk domstol ei sak - den såkalla «Marschallsaken» - for EF-domstolen om tolkinga av direktivet. Domstolen skulle denne gong vurdere eit regelverk som i hovudsak var likt regelverket i Kalankesaka, men dette regelverket opna for at arbeidsgjevar kunne utøve skjønn. Med andre ord ga ikkje reglane ein absolutt og ubetinga førerrett for det underrepresenterte kjønn. Den nye saka ga EF-domstolen høve til å vurdere og klargjere sitt syn på positiv særbehandling. Departementet fann det derfor føremålstenleg å vente med ei forskrift om særbehandling til etter avgjerda i Marschallsaka. Samstundes ga Noreg skriftleg innlegg til EF-domstolen, og påstanden var at regelverket ikkje var i strid med direktivet. I november 1997 kom EF-domstolen fram til samme resultat. Dessutan syner premissane at EF-domstolen har nyansert synet på positiv særbehandling som kom fram i Kalankesaka. EF-domstolen er, under føresetnad om at reglane opnar for skjønn, ikkje avvisande til positiv særbehandling som verkemiddel for å fremje likestilling mellom kjønna. Ei forskrift om særbehandling av menn i samsvar med retningslinjene til Stor-

tinget frå juni 1995, kan ikkje direkte samanliknast med regelverket i Marschallsaka. Men dei prinsipielle avklaringane i Marschallsaka tyder at forskrifta

ikkje vil stride mot direktivet. Eg vil difor no fremje forslag til forskrifter etter barnehagelova.

Spørsmål nr. 95.

Innlevert 23. februar 1998 av stortingsrepresentant Sverre Myrli.

Besvart 2. mars 1998 av samferdselsminister Odd Einar Dørum.

Spørsmål:

«Politisk rådgiver Atle Hamar sa på et seminar 20/2 at Regjeringen tar sikte på at samferdselsplanene skal rulleres i år 2001. Hvis dette er riktig, hvordan stemmer dette overens med hva en enstemmig komite uttalte i Innst. S. nr. 227 (1996-97) hvor det heter at «..komiteen (vil) peke på behovet for en endring av tidspunktet for rulleringen, slik at Stortingets behandling kommer ett år tidligere enn hva gjeldende praksis legger opp til»? Har ikke statsråden tenkt å følge opp det stortingsflertallet sa?»

Svar:

Arbeidet med en samlet plan for transportsektorene har startet i Samferdselsdepartementet og Fiskeridepartementet, i samråd med Jernbaneløst, Kystdirektoratet, Luftfartsverket og Vegdirektoratet. Ulike forhold knyttet til planen vurderes i denne sammenheng.

Jeg er klar over samferdselskomiteens merknad. Avvik fra dette vil bli tatt opp med Stortinget.

Spørsmål nr. 96.

Innlevert 24. februar 1998 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen.

Besvart 3. mars 1998 av kulturminister Anne Enger Lahnstein.

Spørsmål:

«Tønsberg kommune søkte våren 1997 om forsøksmidler til etablering og videreutvikling av Karlsvika naturskole, med tilrettelagte aktiviteter for flere målgrupper. I brev av 11.2.97 får søkerne beskjed fra departementet at en ikke disponerer særskilte midler til denne type støttetiltak, og at det derfor ikke er grunnlag for noe nytt møte med søkerne. Er statsråden villig til å vurdere henvendelsen fra Norsk Leirskoleforening og Tønsberg kommune på nytt?»

Begrunnelse:

For å utvikle naturglede hos barn og ungdom er det på nordisk plan enighet om å legge til rette for naturskoler for skoler og organisasjoner i nærmiljøet. I Sverige og Danmark er det i løpet av ganske få år blitt utviklet til sammen nærmere 150 slike skoler. Ca. halvparten av naturskolene i Danmark er, etter vedtak om ordninger i Folketinget, blitt etablert ved hjelp av tippemidler.

Norsk Leirskoleforening, som ser på naturskolene som et verdifullt supplement til den norske leirskole-virksomheten, ønsker også et forsøk velkommen. Blant annet fordi en gjennom et forsøk vil få

muligheter til å videreutvikle pedagogiske metoder som kan brukes både av leirskolene og naturskolene. Søknaden blir stilet til Kulturdepartementet fordi det dreier seg om friluftsliv og fordi naturskolene retter seg mot flere målgrupper og alderskategorier enn skoleelver. Den forrige politiske ledelse i departementet sa seg villig til å vurdere søknaden i forhold til forsøksmidler.

Jeg regner med at også den nye kulturministeren ser betydningen av de ideelle målsettinger som naturskolene har, og betydningen av at flest mulig barn og ungdom tilbys tilrettelagte aktiviteter i natur. I et samfunn som utvikler seg i retning av flere og flere innendørsaktiviteter, vil naturskolene slik sett representere en verdifull motvekt. Mange snakker for tida varmt om relasjonene barn, natur og miljø. Naturskolene og leirskolene er et konkret virkemiddel i en slik sammenheng.

Svar:

Jeg viser til oversendelse av spørsmål fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen.

Karlsvika naturskole er et friluftsområde som Tønsberg kommune ønsker å utvikle videre ved å bygge et hus på området. Departementet vurderte

prosjektet «Karlsvika naturskole» i relasjon til den ordinære spillemiddel-ordningen. Vi gikk gjennom den innsendte programskissen. Av den framgikk det at Tønsberg kommune har finansiert det nye bygget, mens det ikke var midler (1 mill kroner) til utearealet. Utearealet dreier seg om omlegging av vei, parkeringsplass og tekniske anlegg. Alt dette elementer som ikke er stønadsberettiget av spillemidlene.

Prosjektet er såpass mye på siden av det spillemidlene er ment å dekke (idrettsformål), at departementet ikke fant å kunne imøtekomme søknaden med ekstraordinære midler.

Vårt svarbrev til Norsk Leirskoleforening gikk 11. desember 1997, og jeg finner ikke at det er framkommet nye momenter som skulle tilsi en endring i vårt standpunkt.

Spørsmål nr. 97.

Innlevert 24. februar 1998 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli.

Besvart 2. mars 1998 av sosialminister Magnhild Meltveit Kleppa.

Spørsmål:

«TRS-senteret ved Sunnaas Sykehus: Hvorfor har sosialministeren motsatt seg at de to nye diagnosegruppene som skal gis et tilbud ved Trenings- og rådgiversenteret ved Sunnaas, skal være representert i Styringsgruppen.»

Svar:

Det er en felles forståelse mellom Sosial- og helsedepartementet og Oslo kommune om at prosjektperioden for Trenings- og rådgivningssenteret (TRS) ved Sunnaas sykehus skal forlenges til 1.7.99. Deretter overtar staten ansvaret for prosjektet. Det foregår forhandlinger med Oslo kommune om tilpasninger av samarbeidsavtalen om drift av prosjektet. Disse er ennå ikke slutført.

Spørsmål nr. 98.

Innlevert 24. februar 1998 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli.

Besvart 3. mars 1998 av helseminister Dagfinn Høybråten.

Spørsmål:

«Departementet har opprettet en gruppe som skal bistå departementet i arbeidet med den framtidige organiseringen av det regionale helsesamarbeidet. Oslo og Akerhus skal være i samme helseregion og vil ha betydelig å bidra med.

Hva er begrunnelse for at disse to fylkene ikke er representert i gruppen som skal bistå departementet?»

Svar:

I henvendelsen av 24.01.98 i år har De stilt spørsmål om begrunnelsen for at fylkene Oslo og Akershus ikke er representert i gruppen som skal bistå departementet i arbeidet med den framtidige organiseringen av det regionale helsesamarbeidet. De påpeker at Oslo og Akershus skal være i samme helseregion og vil ha betydelig å bidra med.

Gruppen De referer til, og som har som mandat å «bistå departementet i å konkretisere ulike sider i det regionale samarbeidet. Utgangspunktet er den mo-

dellen som er skissert for regionalt helsesamarbeid i St meld nr 24, og Stortingets vedtak i behandlingen av meldingen» (sitat fra mandatet). I sammensetningen av gruppen var det lagt vekt på at den skulle være en liten, funksjonell gruppe, ut fra behovet for en fri og åpen debatt. Gruppen ble sammensatt slik at en kombinerte en geografisk representasjon fra alle helseregioner med representanter fra ulike organer og institusjoner som har betydning i det regionale samarbeidet.

Dette falt ut slik at fra helseregion 2 ble det valgt ut en representant fra det helseregionale sekretariatet, Hans Borchgrevink, ansatt ved Rikshospitalet, i tillegg til fylkeshelsesjef Erik Hillesund. Fylkespolitiker Knut Berge representerer helseregion 1.

Jeg vil i denne sammenheng få nevne at det også er et annet område det arbeides med innen feltet regionalt helsesamarbeid. Dette gjelder den endrede regioninndeling på Sørøstlandet, som Stortinget ba om under behandlingen av St meld nr 24 (1996-97) om spesialisthelsetjenesten, og som De påpeker i

henvendelsen skal medføre at Oslo og Akershus skal komme i samme region. Også dette arbeidet skjer i nær kontakt med de berørte parter. Fylkesordførerne fra alle fylkeskommunene som berøres av en endret regioninndeling har vært koblet inn i denne prosessen ved at det har vært avholdt jevnlig møter underveis i arbeidet. Fylkesordføreren i Akershus og byråd for helse og sykehus i Oslo er selvsagt med i disse møtene.

Departementet har stadig behov for å opprette ulike arbeidsgrupper og utvalg for å løse ulike oppgaver. Alt etter hvilken oppgave som skal løses blir det satt opp ulike kriterier for hvem som ønskes som representanter i disse gruppene. For at hensyn til f.eks. regional geografisk representasjon, yrkesrepresentasjon, representasjon ut fra kjønn o.l. skal gå opp, vil det variere fra gang til gang hvilke fylker de ulike utvalgs- eller gruppe-medlemmer hentes fra.

Spørsmål nr. 99.

Innlevert 24. februar 1998 av stortingsrepresentant Hallgeir H. Langeland.

Besvart 4. mars 1998 av landbruksminister Kåre Gjønnes.

Spørsmål:

«I 1995 kjøpte Norgesmøllene DA Nordkronen av NKL for 146 millioner kroner. Dette året produserte anlegget 90 000 tonn matmel. To år etter oppkjøpet (97), produserte anlegget snaut 50 000 tonn, men gikk fortsatt med overskudd. I disse dager arbeides det med å redusere antallet ansatte, og å legge ned matmelproduksjonen. Synes Statsråden, som generalforsamling i Statkorn, det er greit å mølla i Stavanger «slaktes» på denne måten, evt vil han gripe inn og stanse denne uverdige prosessen?»

Begrunnelse:

Statkorn Holding eier 60 % i Norgesmøllene DA. Tidligere Statsråd Sigbjørn Johnsen er styreleder i Statkorn Holding og Geir Isaksen er styreleder i Norgesmøllene DA. Generalforsamling er Landbruksministeren, evt. Stortinget.

Problemstillingen om framtidig drift av Norgesmøllene DA i Stavanger, er tidligere tatt opp med Statsråden i spørretimen høsten 97 av undertegnede, uten at det førte til noen garantier om fortsatt drift. Situasjonen er imidlertid nå at styret driver saken videre, til tross for tidligere løfter. Det beste eksemplet på løftebrudd, er arbeiderne ved Tou mølle, som ble lovet sikker jobb ved Norgesmøllene DA Stavanger, da Tou mølle ble nedlagt(95). Nå regnes det med at disse arbeiderne blir oppsagt. Og når vi vet at utstyret ved bedriften er topp moderne, vil jo det måtte selges eller omplasseres. Da er begrepet «slakt», nærliggende å ty til.

Jeg regner med at Statsråden nå ta saken opp med sine styre, og rydder opp. Det er ikke til å tro at en statsbedrift kan opptre på denne måten, og det tiligger generalforsamlingen å treffe de nødvendige tiltak.

Statsråden er sikkert også kjent med at det, fra

ansatte, er levert rettslig stevning av Norgesmøllene DA, for bl.a løftebrudd.

Svar:

Det vises til henvendelse fra Stortingets President samt Representanten Hallgeir H. Langeland av 24. februar i år vedrørende overnevnte. Saken er overført fra Nærings- og handelsministeren til Landbruksministeren, som forvalter statens aksjer i Statkorn Holding A/S.

Som kjent har styret i Norgesmøllene DA, der Statkorn Holding AS eier 60%, enstemmig vedtatt nedlegging av matmelproduksjonen ved selskapets avdeling i Stavanger. Styrets vedtak er tatt til etterretning av selskapsmøtet. Produksjonen av spesialproduktene ved anlegget vil bli videreført.

Vedtaket er fattet etter et langvarig og grundig utredningsprosjekt som har analysert produksjonsstrukturen i selskapet.

I dette utredningsarbeidet har de ansatte gjennom tillitsmannsapparatet deltatt. De ansattes organisasjon har fått bistand til en ekstern vurdering av den dokumentasjon som utredningen har brakt fram.

Når dette har ført til et enstemmig styrevedtak oppfatter jeg det som et klart uttrykk for at det er bred enighet om det reelle behovet for å gjøre de driftsmessige tilpasninger som det her er tale om.

Styret begrunner vedtaket med at økende konkurranse i matmelmarkedet tilsier gjennomføring av rasjonaliseringstiltak, som er nødvendige for at Norgesmøllene også i fremtiden kan være konkurransedyktig. Selskapet kan ikke leve med kostbar overkapasitet i et marked hvor konkurransen øker og marginene stadig blir lavere.

Styret opplyser at 15-20 personer vil bli engasjert i produksjonen av spesialprodukter, som i en 2-års periode vil bli søkt utviklet videre. For de som blir overtallige i Stavanger, vil styret forsøke å finne

løsninger som i størst mulig grad tar hensyn til den enkeltes situasjon.

Som representant for staten som eier i Statkorn Holding AS, tar jeg styrets samt selskapsmøtets vedtak til etterretning. Jeg finner ikke grunn til å gripe inn i en sak som anses som driftsmessig tilpasning

og som et samlet styre står bak. I den grad enkeltpersoner, som tidligere arbeidet ved Tou Mølle, juridisk sett har blitt garantert sikre arbeidsplasser ved Stavanger-anlegget, regner jeg med at Norgesmøllene DA forholder seg til dette gjennom en ordinær arbeids-juridisk prosess.

